

A SZAMOS ZÜG.

A Szamos züg. Így züg tán ezer éve.
Mióta van vize, medre, zenéje.

S így fog még zügni ezer éven át.
Tragikus, zord, nem-múló szerenád.

Szerenád, csupa kérdés, s gyötrelem.
Züg: Nélkülem nem élhetsz, csak velem.

Züg: Partomtól eltépheted magad.
Érted megyek, s visszahódítalak.

Erősebb vagyok nálad. Az erőd
én, én vagyok, s te hódolsz ez előtt.

Lelked vagyok. A fészket nem lelő,
üzött vad, kinek nem jut pihenő.

Vizemben Erdély szíve, lelke zeng.
S te jól tudod, neked ez mit jelent.

Meg-nem-nyugvást, vádat, el nem szünő
fájdalom-sírást. Nincs rá enyhülő.

Nincs rá vigasz. A zord történelem
ítélt: Erdély örök harc, semmi kényelem.

Ez jutott nékem. S neked ez jutott.
Én zügek, zengek. Benned is zügek.

Voltunk eddig is ezer éven át.
S vagyunk, leszünk örök könnyszerenád.

A sorsunk ez. Változhatatlanul.
Könnyünk régi. De kínunk újra új.

Mit vizem züg, azt zengi a dalod.
Erdélyé vagy. Mint Erdélyé vagyok.

(Kolozsvár.)

Walter Gvula.